

HOE EEN TEMPEL ONBELANGRIJK BLEEK

Ik heb ooit een geit gevolgd in de heuvels van Griekenland. Het waren eigenlijk geen heuvels, eerder dodelijke rotsbergen. Geiten zijn erg behendig.

Ik droeg een banjo op mijn rug, een afsluitbare erlenmeyer met vlierbloesemwater, ik droeg geen broek. Ik was goed uitgerust. Ik had een plan uitgestippeld, een lange bergtocht naar een befaamde tempel opdat ik een 3D model kon maken van een op een zuil gebaseerde dildo.

Na een paar heuvels te zijn overgestoken voelde ik me al ernstig benauwd, hoewel ik mij goed had voorbereid op deze tocht had ik niet gedacht aan de heilloze, griekse middagzon.

Ik slenterde tot halverwege de weg, teruggaan bleek geen optie. Het zweet liep van mijn voorhoofd, gans langs mijn armen tot in mijn zware stapschoenen. Mijn broek had ik thuisgelaten en ik had weinig andere kleren aan om me nog van te ontdoen, erg zedig wandelde ik niet meer onderweg naar de heilige tempel.

Hoe verder ik stapte, hoe benauwder het werd, mijn zicht werd troebel en mijn voeten voelden als gladde bakstenen. Nergens zag ik schaduw of water waar ik aan kon, ook liep mijn erlenmeyer leeg. Mijn gsm had ik niet bij, wat niet veel had uitgemaakt want dit leek niet op een plek met veel bereik. Totaal uitgeput sta ik plots voor de steilste berg die ik al had getrotseerd. Onmogelijk dat ik boven geraak. Aan de voet van de berg zet ik mij neer met zicht op de zee in de verte, ik snak ernaar. Ik kijk naar de plasticen eenden die wegdrijven en wenende kinderen die zout water hebben ingeslikt. Ik wil ook wenen zodat de tranen mij kunnen verfrissen.

Het gerinkel van een koebel. Ik herken dat uit de duizend, van toen ik in de fanfare zat en het enige kind bleek zonder ritme. Ik kijk naar de top van de berg, waar een vaag silhouette mijn aandacht trekt. Ik verwijder het zweet dat mijn oogleden gesloten houdt, ik probeer deze contour te identificeren. Het silhouette behoort tot een uitgemergelde doch tevreden geit die voor zover ik weet er al heel lang staat. Ik klim de berg op waardoor de geit wegloopt. Dit leek mij belangrijker dan een kunstpenis.

Geiten zijn ongelooflijk snel. Ik probeer haar bij te houden, ik geraak echter nooit dichterbij. Plots is ze verdwenen, ik kijk overal maar zie of hoor haar niet meer, ik arriveer aan het einde van het eiland, een beetje verder is de afgrond naar de zee. Ik denk dat ik een geit vermoord had.

De dichtstbijzijnde boom werd mijn uitkijkpost. Met mijn laatste energie klim ik de droge takken op naar een uitzicht. Eénmaal boven denk ik de meest ongezonde hallucinatie te hebben.

Aan de andere kant van de afgrond bevindt zich een enorme, zonovergoten vlakte van groen gras (het is al weken geleden dat ik groen gras heb gezien) waarin talloze evenhoevige zoogdieren zitten te grazen. Het gemekker weergalmt in het dal en ik ben zo blij.

Schape, geiten, ezels, ze struinen er allemaal. De moeders wier tepels worden vertrappeld door hun hongerige kinderen en de bokken die vechten om de laatste vijgen, de puber lammetjes die achter elkaar aan kuieren en verbazend wild met elkaar ravotten. De ongeschoren, verwilderde schape die rustig herkauwen wat ze al hadden herkauwd en daar de herder die zo éénzaam mits tegelijkertijd zo tezamen met zijn dieren en zijn stokken zijn boerenbier uit een thermos drinkt (althans ik vermoed dat dat het is). Hij draagt van die afgeleefde, juten kleren zoals je ziet in de films, ik wist niet dat dit soort mens nog bestaat. Ik zie hem fluiten maar ik hoor het niet, dat vind ik spijtig.

De kudde loopt van de ene kant van het dal naar de andere, de oudere dieren wat trager en de jongeren wat sneller. Ik zit daar in de boom en ik blijf kijken, mijn ademen is al op een iets gezonder tempo, ik proef niet meer het bloed in mijn mond dat ik altijd proef als ik uitgeput ben.

De ezels baken vriendschappelijk naar elkaar, ezels zijn eigenlijk gewoon schattige paarden. De zon gaat onder en de herder zingt zijn herderslied, ze verdwijnen achter de horizon en ik blijf alleen achter. Ik draai me om om naar beneden te klimmen en zie plots dat de tempel enkele meters rechts van mij vandaan is. Van daaruit kan ik de toeristenbus nemen naar het centrum.